

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Avtvmnalis - A Dominica Decimaquinta post Pentecosten, ad
Adventum

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Væ Religioso non relinquenti omnia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44846

tantum reddet tibi. Huic affinis est illa quæ post in hac quarta parte declaratur:

Nunquam magis eris tuus, quam cum minus eris tuus, ut s[an]ctus Christi.

Hebr[æ]a 4. Hebdomada 24.

SECUNDA VERITAS.

Plura dat Christo qui dat omnia licet pauca & vilia quam qui multa & pretiosa, non datis omnibus.

RATIO EST, Quia plura dat Christo qui se totum illi donat, quam qui sua tantum. Non enim nostra sed nos querit. Et fortasse laboriosum non est homini relinquere sua, sed valde laboriosum est, relinquere semetipsum, ait sanctus Gregorius.

Sed qui dat omnia licet pauca & vilia, dat se ipsum Christo cum si alioquin se reservaret, non daret omnia, ut alibi declaratum est ex sancto Bernardo. Qui autem multa & pretiosa dederit non datis omnibus, non potest ita dici seipsum dare, nam ille ipse est quem reservat in sibi reservatis; unde Apostolus de illis Macedonibus qui supra virtutem voluntarij fuerunt, id est, qui sibi nihil reliquerunt, & postquam dederunt omnia, voluissent etiam plura dare, affirmat sic semetipsum dedisse Domino, quod de alijs qui minus liberales fuerunt, non diceret. Quamobrem manifesta est Conclusio, certa que Veritas, quod plura dat Christo qui dat omnia licet pauca & vilia, quam qui multa & pretiosa non datis omnibus; unde & quod Idem Apostolus, ibidem ait, ex alio Scripturæ loco liceat usurpare: Qui multum non abundavit, & qui modicum non minoravit. Id est, qui multum dedit & non totum dedit, non ita dando abundavit, sicut qui totum dedit, licet modicum dederit, nec enim in illo suo modico minoravit qui dedit omnia, seu quod idem est, nec enim minus dedit qui modicum dedit quam si plus dedisset, cum sua omnia dando, seipsum dederit, quo nihil Christus habet charius & pretiosius.

O quantus inde stimulus ad omnia relinquentia! Nihil habes pauper quod queraris de paupertate tua; Da quidquid habes, quantumcumque parvum & vile, tunc satis Deo dederis. Quid vero dives tibi aliquid servas, cum quidquid dederis, nisi des totum, minus dare convinceris quam pauper relinquentia omnia. Sic præclare

sanctus Hieronymus: Apostoli quantum ad divitias, nihil quantum ad voluntatem, totum mundum pariter reliquerunt, Si offeramus opes cum anima nostra, libenter accipiet. Sed si perfecta desit oblatio animæ, quid sequitur nisi quod quidquid dederis non ita libens accipiet?

TERTIA VERITAS.

Væ Religioso non relinquenti omnia.

RATIO EST, Quia v[er]e homini illi de quo dicitur: Maledictus dolosus qui habet in grege suo masculum, & votum faciens immolat debile Domino: quia Rex magnus ego, dicit Dominus exercituum. Ipse est Dominus qui loquitur; & quantus ille Rex est ac Dominus, tantum loquelæ suæ poteris adhibere, quasi declararetur cur ille vir dolosus qui debile sacrificaret, esset maledictus, quia sic videlicet nefas est tantæ Majestati offerre quod minus est, cum habeat aliquid majus quod offerat.

Sed Religiosus non relinquens omnia, cum religionem profiteretur nuncupatis Deo votis, dolosus ille est qui habet in grege suo masculum & votum faciens immolat debile Domino. Nam masculum comparatum debili nihil aliud est, quam aliquid melius & pretiosius quod sacrificari posset. Hoc autem habet religiosus omnis cum habeat voluntatem & intellectum, cupiditatem & alios quo suis affectus, quos si omnes ac seipsum totum relinqueret, certe quod est melius ac pretiosius Deo immolaret. Cum vero non sic seipsum relinquit, quidquid donet non nisi debile immolat, quia longe minus est quod dat, quam quod servat, cum ut dictum est, in his quæ servat, seipsum servat, quod longe majus ac melius est cæteris omnibus datis, quam sit masculum aut pingue animal debili comparatum. Deinde dolosus est qui sic Deum defraudat sua gloria, seque ipsum suo merito; Dolosus est quia dolo malo rem sacram peragit Dolosus est quia Superiorem decipit qui putat se admittente hominem omnia relinquentem. Dolosus est, quia fingit se Religiosum esse velle quod non vult, non relinquens omnia; Dolosus est quia quod servat obtegit, & si posset ipsum celaret Deum. Optene omni dolo & omni fallacia!

Væ igitur Religioso non relinquenti omnia, nam ille est maledictus dolosus qui habet in grege suo masculum, & votum faciens immolat

Gen. 4.
S. Iudas,
Ecc. 1.

debile Domino. Ille est Cain ad cuius munera Dominus non respexit; vel unus est illis est de quibus dicitur: *Pa illis qui in via Cain abierunt.* Ille est denique qui expressis & disertis verbis à Sapiente admonetur: *Ne sis incredibilis timore Domini; & ne accesseris ad illum duplici corde. Ne fueris hypocrita in conspectu hominum, & non seandas res in labiis tuis. Attende in illis ne forte cadas, & adducas animam tuam in honorationem, & revelet Deus absconsa tua, & in medio Synagoga elidat te: quoniam accessisti malignè ad Dominum, & cor tuum plenum est dolo & fallacia.* *CVR tentavit Satanias cor tuum, mentiri te Spiritui sancto, & fraudare de pretio agris? Nonne manens tibi manebat? Pege audire vel legere, vel tremere ad audita & lecta, quæ de Anania & Saphira narrantur.*

Act. 1.

QUARTA VERITAS.

Sua omnia melius relinquit qui se relinquit non relictis suis bonis: quàm qui sua bona relinqueret, se non relictis.

Ecc. 4.

RATIO EST, Quia is sua omnia melius relinquit qui finem melius attingit propter quem omnia relinquuntur; Nam finis semper est melior; seu semper melius est habere finem quàm media, quæ non aliter impenduntur quàm ut finis habeatur. Unde Sapiens vel maximè deplorandum illum affirmat qui cum frustra laboret, laborare tamen non cesset.

2. 2. 9. 86.
n. 7.

Sed seipsum relinquere, finis est propter quem cætera bona omnia relinquuntur: relinquuntur enim, ut ait S. Thomas, *tanquam impedimenta Charitatis & unionis cum Deo*; Non sunt autem impedimenta, nisi quatenus nos nobis ipsis inordinate alligant & nimis affigunt, unde ut tollantur tanquam impedimenta, debent sic tolli ut nos à nobis ipsis divellant, & disjungant, quæ divulsio & disjunctio si non sequeantur, frustra relinquereantur. Sic exprèsse sanctus Bernardus ad hæc Petri verba: *Ecce nos reliquimus omnia: OMNI A sane dixerim, inquit, non tantum possessiones, sed etiam cupiditates, & eas maxime. Plus enim Concupiscentia mundi quàm substantia nocet. Et hæc fugiendarum causa dicitur præcipua est, quod aut vix, aut nunquam sine amore valeant possideri.*

Unde ad Conclusionem & praxim Veritatis

sic Idem consequenter peigit: *Age ergo qui relinqueris universa disponis, te quoque inter relinquenda numerare memento, imo vero maxime & principali: et abnega semetipsum, si desideras sequi eum qui exinanivit propter te semetipsum* Ec quæ plura ibi piolequitur quæ jam ex parte sunt descripta in ea Veritate, quæ præ cæteris supra notata est ut consuleretur, Videri etiam debet alia quæ illi affinis est;

Quod præsertim spectat Christus, non est quid ad se afferas, sed quid à te auferas,

In 3. parte, Feria 3, Hebd. 13.

QUINTA VERITAS.

Ne terrearis difficultate relinquendi omnia: minor est difficultas omnia relinquenti, quam partem aliquam.

SENSUS EST, quod licet ille actus relinquendi omnia possit esse difficilior, quàm ille quo pars aliqua tantum relinqueretur: tamen ubi semel exhaustus est ille labor, tunc in omnem vitam minor est difficultas cujuslibet Virtutis exercendæ quàm si non essent relictis omnia.

Ratio est manifesta ex ante dictis, quia qui relinquit omnia seipsum relinquit, id est, omnem inordinatum affectum complacentiæ vel displicentiæ circa virtutum objecta, aut non potest dici reliquisse omnia,

Sed illi qui seipsum sic relinquit, minor est difficultas cujuslibet exercendæ Virtutis, quàm illi qui se non ita perfectè relinquit. Nam tota difficultas inde oritur quod repugnet affectus, quæ si repugnantia sublata fuerit, ut reversa tollitur in relinquendo seipso, tam certum est minorem restare difficultatem ad omnes virtutum actus, quàm verum est minorem ab illis esse repugnantiam. *Tunc saliet sicut cervus, claudus: Tunc erunt præva in directis, & aspera in vias planas. Tunc qui sperant in Domino, mutabunt fortitudinem, assumunt penas sicut aquila, current & non laborabunt: ambulabunt & non deficient. Tanti refect semel excussisse grave illud jugum amoris proprii, & in veram libertatem filiorum Dei transivisse. Si abstuleris de medio tui caventem: orietur in tenebris lux tua, & tenebræ tua erunt sicut meridies. Et requiem tibi dabit Dominus, emper. v. desc oculus vestris, ait Sapiens, quia mortuum labora-*

135.

1bid. 49.

1bid. 51.